

[Eva Møller]

skal have debatten om forskningen. Vi har jo også hørt, at formanden for forskningsrådet, professor Woldbye, udtaler, at det er en fejl at spare på forskningen i krisetider, så selv om ministeren ikke skal have utak for sine besparelser, skal hun have utak for måden, hvorpå det er gjort.

Halvgaard (FP):

Den uddannelsespolitik, der har været ført inden for de sidste 10-15 år, har været uansvarlig, fordi der ikke har været balance mellem udgifterne til uddannelsesforbruget og de indtægter, vores erhvervsliv har haft mulighed for at skabe. Det er simpelt hen en kendsgerning, der tydeligt afspejles i Danmarks alvorlige økonomiske situation.

Det har været uansvarligt over for de 175.000 arbejdsledige, vi har i dag. De uhæmmede udgifter til uddannelsesforbruget på en række områder har været medvirkende til at øge omkostningsniveauet, så vor konkurrenceevne yderligere er blevet forringet på bekostning af etablering af nye arbejdspladser i produktionsleddene.

For det tredje er vor uddannelsespolitik uansvarlig over for de studerende, fordi vi har lokket dem ind i et uddannelsessystem vel vidende, at de efter endte studier kun har kunnet se arbejdsløshed i møde.

Derfor er jeg helt uenig med SF i de synspunkter, fru Marianne Bentsen-Pedersen fremfører om fri og uhæmmet adgang til uddannelsessystemet uden at skæve til de alvorlige konsekvenser, som det i mange tilfælde medfører.

Fremskridtspartiet har gang på gang påpeget nødvendigheden af besparelser og nedskæringer på uddannelsesområdet af hensyn til den økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation, og det lader til, at både undervisningsministeren og finansministeren er enige i, at besparelser og nedskæringer er nødvendige.

Vi har ligeledes anset det for tvingende nødvendigt at omprioritere de midler, der har været til rådighed inden for uddannelses-sektoren.

Med hensyn til besparelser kan jeg igen henviser til partiets finanslovsforslag, der indebærer væsentlige besparelser inden for både folkeskolen, Danmarks lærerhøjskole, seminarierne og universitetssektoren, bl. a. med

nedlæggelse af både Roskilde, Odense og Sydjysk universitetscenter. Vi har også anset det for nødvendigt med en reduktion af de 29 seminarier. Vi mener, det er bedre at skære antallet ned end at begynde med nogle lappebesparelser rundt omkring på de forskellige seminarier.

Vi mener, at de besparelser, vi har foreslået på finansloven, er nødvendige. Også en omprioritering er nødvendig, uden at det på nogen som helst måde indebærer en forringelse af undervisningens indhold.

Fremskridtspartiet har ligeledes foreslået en skærpet adgangsbegrænsning med det formål at styre tilgangen til de uddannelsesområder, samfundet har behov for, og ikke alene en skærpet adgang til de højeste uddannelser. Vi mener også, det er nødvendigt med en adgangsbegrænsning til gymnasier og visse områder inden for EFG-uddannelserne.

Både besparelser og omprioritering af bevillingerne til uddannelsessektoren er vigtige opgaver, som skal løses i takt med en bedre styring af uddannelsesstilbuddene, og det er en opgave, der haster. Det glæder mig, at undervisningsministeren med sine udtalelser i dag erkender, at en omlægning af undervisningssystemet er påkrævet.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal gerne høfligt takke ministeren for den redegørelse, hun har givet os. Jeg vil tilføje, at jeg synes egentlig, den kommer lidt sent. Det er den 28. november 1980 i dag, og den 17. oktober 1980 udgik der til uddannelsesinstitutioner og planlæggende udvalg m.v. en skrivelse, der egentlig er temmelig rystende læsning. Den fik vi først i folketingets uddannelsesudvalg den 11. november 1980, og det har faktisk været temmelig kedsommeligt at komme rundt på uddannelsesinstitutioner i den mellemliggende tid og ikke ane, hvad det egentlig var, der foregik i forhandlingerne mellem regeringen og forligspartierne.

Naturligvis kan undervisningsministeren til det svare, at der ikke er noget i disse nedskæringsforslag, som forudsætter lovændringer. Hun kan rent administrativt foretage sig, hvad hun vil, og hun har også sikret sig parlamentarisk dækning gennem forligsflertallet. Alligevel mener jeg, at de nedskæringer får så store uddannelsespolitiske konsekvenser,